

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 100/2026
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљене Фани Абленкове, због кривичног дела превара у продуженом трајању у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Фани Абленкове, адвоката Анете Станковић Опсеница, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Нишу К.бр.156/25 од 16.06.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 490/25 од 29.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2026. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Фани Абленкове, адвоката Анете Станковић Опсеница, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Нишу К.бр.156/25 од 16.06.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 490/25 од 29.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К.бр.156/25 од 16.06.2025.године окривљена Фани Абленкова је оглашена кривом да је извршила кривично дело превара у продуженом трајању у саизвршилаштву из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. и 61.КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од четири године и три месеца, коју ће издржати по правноснажности пресуде, у коју јој је урачунато време проведено у притвору почев од 04.11.2024. године, па надаље. Окривљена је осуђена и на новчану казну у износу од 300.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, што ако не учини иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ према окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета тако што је од исте одузет новац и накит који је привремено одузет према потврдама о привремено одузетим предметима ПУ Ниш - ОКП број ДД 585550/24 од 04.11.2024. године и мобилни телефон марке „...”, црне боје ИМЕИ1 ... и ИМЕИ2 ..., са сим картицом броја ... и један мобилни телефон марке „...” сиве боје са ИМЕИ1 ... и ИМЕИ2 ..., са сим картицом броја ...

На основу члана 88. КЗ према окривљеној је изречена мера безбедности протеривање странаца из земље, па се окривљена протерује са територије Републике Србије у трајању од 10 година, почев од дана правоснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Трошкови кривичног поступка падају на терет окривљене, а о висини истих ће суд одлучити посебним решењем, сходно члану 264. ЗКП. Оштећени су ради остваривања имовинско- правног захтева упућени на парнични поступак, сходно члану 258. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 490/25 од 29.10.2025. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Нишу, па је преиначена пресуда Основног суда у Нишу К.бр.156/25 од 16.06.2025. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд окривљену Фани Абленкову због кривичног дела за које је оглашена кривом првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од пет година, у коју јој је урачунато време које је провела у притвору почев од 04.11.2024. године па надаље, док је новчана казна остала иста, а жалба браниоца окривљене и у преосталом делу жалба Основног јавног тужиоца, одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Истом пресудом је одбачена као недозвољена жалба пуномоћника оштећене АА изјављена против првостепене пресуде. Обавезана је окривљена да Апелационом суду у Нишу плати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 40.000,000 динара на име одбране браниоца по службеној дужности пред судом правног лека, у року од 15 дана под претњом принудног извршења, с тим да ће трошкови у наведеном износу бити плаћени од стране Апелационог суда у Нишу браниоцу по службеној дужности, адвокату Анети Станковић Опсеница, у року од 60 дана.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљене Фани Абленкове, адвокат Анета Станковић Опсеница, због повреде закона из члана 16. став 2. и 5., 438. став 2. тачка 2), 439. тачка 1) и 441. став 1. у вези члана 258. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда

одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене Фани Абленкове, адвокат Анета Станковић Опсеница у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, наведену повреду бранилац образлаже наводима да су нижестепени судови донели пресуде услед погрешно и непотпуног утврђеног чињеничног стања, из разлога што током поступка није изведен ниједан доказ који би доказао постојање заједничког плана окривљене и НН лица за извршење предметног кривичног дела, иако је првостепени суд био дужан да изведе закључак о несумњивом постојању или непостојању такве чињенице, па је пресуда у том делу остала без јасних разлога. Чињеница да окривљена није била упозната са садржином разговора који је извесни доктор ББ водио са оштећеном АА указује на то да је окривљена поступала у неотклоњивој стварној заблуди, која искључује кривицу. По оцени браниоца, суд је осуђујућу пресуду превасходно засновао на основу измењене одбране окривљене током поступка, као и на основу исказа оштећеног ВВ, који као кључни сведок није успео да препозна окривљену приликом предузимања радње препознавања лица и који је навео да разговор преко телефона није водио са окривљеном, а новчанице које су одузете од окривљене се разликују по апоенима од новчаница које је оштећени поседовао. Суд није успео да утврди ни чињеницу о висини одузетог новца на основу објективних доказа, већ само на основу контрадикторног исказа сведока ВВ, чији исказ је у супротности са осталим изведеним доказима.

По оцени Врховног суда, бранилац окривљене на овај начин оспорава утврђено чињенично стање и полемиче са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљене је указао и на повреду закона из члана 16. став 2. и 5. ЗКП, јер је суд био дужан да непристрасно оцени изведене доказе и то како оне који терете окривљену, тако и оне који јој иду у корист, као и да сумњу у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела, реши у корист окривљене, а што суд није учинио. Бранилац окривљене истиче и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, из разлога што су разлози о чињеницама које су предмет доказивања нејасни и противречни.

У осталом делу захтева бранилац окривљене истиче да нижестепени судови нису довољно ценили олакшавајуће околности на страни окривљене, док чињеницу да је окривљена неосуђивана, да се против ње не води други поступак и да има 59 година, није узео у обзир. По оцени браниоца, казна затвора у трајању од пет година је превисока, а отежавајуће околност у виду дрскости и безобзирности, коју је суд имао у виду приликом одмеравања казне, не стоји на страни окривљене, већ на страни НН лица. Такође, суд је изрекао превисоку новчану казну а да исту уопште није образлагао, нарочито у контексту имовног стања окривљене, а што је био дужан сходно члану 54. став 2. КЗ. Бранилац истиче и повреду члана 285. став 5. ЗКП јер је суд изрекао меру безбедности одузимања предмета а оштећену АА, којој злато припада, упутио да имовинско - правни захтев остварује у парничном поступку, иако окривљена није спорила да одузети предмети припадају оштећеној АА, па је суд могао

да сам одлучи о имовинско-правном захтеву и предмете врати оштећеној. На овај начин бранилац окривљене суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Обзиром да повреде одредби чланова 16. став 2. и 5., 438. став 2. тачка 2), 440. и 441. став 1. у вези члана 258. став 5. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене Фани Абленкове, адвоката Анете Станковић Опсеница оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић